

Arrest

nr. 264 485 van 29 november 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDEWALLE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen ben je een Koerd afkomstig van de stad Kamyaran (provincie Kurdistan) en heb je de Iraanse nationaliteit. Op een dag beslisten jij en je vrienden Mehdi en Nema om de slechte behandeling van Koerden door het Iraanse regime aan te kaarten. De volgende dag rond elf uur 's avonds verspreidden jullie een vijftigtal pamfletten met politieke boodschappen. Ongeveer drie dagen later schreven jullie een slogan tegen het regime op de muren van de school van het dorp Bezush waar uw vader naar school was gegaan. De volgende drie maanden schreven jullie een dertigtal keer op

verschillende publieke plekken dergelijke slogans neer, tot je op school van Mehdi hoorde dat Nema gearresteerd was tijdens het plaatsen van een slogan. Je vertelde dit aan je vader, die zeer kwaad werd, je sloeg en zei dat je niet meer naar school mocht gaan. De volgende avond werd je vader opnieuw kwaad en sloeg hij je omdat je die dag toch nog naar school was gegaan. Je vader stuurde je voor een week naar je oom langs moederskant in Teheran. Na jouw terugkeer naar Kamyaran moest je werken bij je oom langs vaderskant. Je vond het werk veel te zwaar en zei tegen je moeder dat je zelfmoord zou plegen indien de situatie zo verder ging. Je vader stuurde je opnieuw naar je oom langs moederskant in Teheran. Na twee dagen belde je moeder naar je oom met de boodschap dat een aantal agenten van het Ettela'at bij jouw thuis waren binnengevallen op zoek naar jou. Je vader werd ondervraagd, geslagen en kreeg de schuld van jouw daden. De agenten namen je laptop en je shenasnameh in beslag.

Je moeder verkocht wat goud en enkele stukken grond en je verliet Iran in de tweede maand van het jaar 1398 Iraanse kalender (komt overeen met april-mei 2019 in de Gregoriaanse kalender). Je reisde via onder andere Turkije, Griekenland en Italië naar België waar je aankwam op 23 januari 2020 en dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende.

Je vreest om bij een eventuele terugkeer naar Iran aangehouden te worden omwille van je activiteiten samen met Mehdi en Nema.

Ter staving van je verzoek leg je een kopie neer van je shenasnameh, alsook een attest van een kickboksstoernooi in Iran en enkele schoolrapporten uit Iran.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan je verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al je verklaringen en alle stukken in je administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat je noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. Je bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan je verklaringen over het verspreiden van pamfletten en plaatsen van politieke slogans op publieke plekken in Iran.

Vooreerst moet er gewezen worden op een tegenstrijdigheid in je verklaringen over je allereerste politiek getinte daad, met name het verspreiden van pamfletten. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde je uitdrukkelijk dat je handlanger, zonder hierbij te specificeren op wie je doelde, deze pamfletten via zijn neef had verkregen (vragenlijst CGVS d.d. 04/11/2020, vraag 3.5). Tijdens je onderhoud bij het CGVS verklaarde je dat Nema deze pamfletten had bekomen via de Koerdische oppositiepartij KDPI (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 11/01/2021, p. 8). Toen jij en Mehdi vroegen op welke wijze, wilde Nema dit niet toelichten (CGVS, p. 8, 12). Het bleef dan ook bij deze ene verspreiding van pamfletten omdat jullie niet wisten waar jullie er nog konden bekomen (CGVS, p. 9). Wanneer het CGVS je evenwel confronteerde met je verklaringen bij de DVZ stelde je dat je louter vermoedde dat Nema deze had bekomen via zijn neef omdat hij soms bij die neef zat (CGVS, p. 12). Deze verklaring overtuigt in de eerste plaats niet omdat je uitdrukkelijk had gezegd dat je geen enkel idee had hoe Nema deze pamfletten had bekomen (CGVS, p. 8 en 9) en dat je geen idee had of iemand van de familie van Mehdi of Nema politiek actief was (CGVS, p. 8). Bovendien wist je vervolgens niet wie deze neef van Nema was, hoe hij heette en of hij banden had met de KDPI (CGVS, p. 12). Dat je over dit kernelement tegenstrijdige verklaringen aflegde doet ten eerste afbreuk aan uw bewering daadwerkelijk pamfletten verspreid te hebben. Bovendien kan er nog gewezen worden op je verklaringen dat je deze pamfletten, ook al wist je dat ze over de oorsprong van de Koerdische vlag gingen, zelf niet goed hebt kunnen lezen (CGVS, p. 7). Een dergelijke uitleg is gezien het risicovolle karakter van deze activiteit, waarvan je je overigens zeer goed bewust was (CGVS, p. 16), opmerkelijk. Het gegeven dat je je eerste politiek

getinte activiteit in Iran, met name het verspreiden van pamfletten, niet aannemelijk hebt gemaakt, zet de geloofwaardigheid van je andere politieke getinte activiteiten in Iran danig op losse schroeven.

Ook over het plaatsen van de politieke slogans spreek je jezelf bovendien tegen. Bij de DVZ stelde je nog dat het altijd de oudste (Nema) was die het schrijven van de slogans voor zijn rekening nam (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) terwijl je bij het CGVS stelde dat ook jij soms de slogans opschreef (CGVS, p. 17). Deze opmerkelijke vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van je andere politieke getinte activiteiten in Iran dan ook verder.

Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan je verklaringen over het verspreiden van de pamfletten en plaatsen van politieke slogans omdat jullie houding tijdens de uitvoering van deze activiteiten niet in overeenstemming te brengen valt met het hieraan gekoppelde risico. Je verklaarde namelijk dat jullie, zoals hierboven reeds aangestipt, zeer goed op de hoogte waren van het feit dat jullie foltering, arrestatie en zelfs executie riskeerden (CGVS, p. 16) maar dat jullie dachten dat jullie een waterdicht plan hadden (CGVS, p. 16). Je stelde dat jullie indien jullie iemand zagen op de vingers zouden fluiten (CGVS, p. 17). Nochtans had je eerder gezegd dat jullie nooit afspraken hadden gemaakt over wat te doen indien jullie iemand zagen omdat jullie toch dachten dat niemand jullie zou betrappen of niemand jullie zou zien (CGVS, p. 9). Dit is niet alleen tegenstrijdig aan jouw eerdere bewering, maar een dergelijke uitleg ondergraaft ook het nut van de twee personen die op wacht stonden uiteraard geheel. Verder stelde je dat jullie tijdens het aanbrengen van de slogans telkens een Koerdische sjaal droegen om jullie neus te bedekken (CGVS, p. 9). Eerder had je echter aangegeven dat het dragen van een Koerdische sjaal zelfs op school beschouwd werd als problematisch (CGVS, p. 8). Het dragen van een dergelijk herkenbaar kledingstuk bij het uitvoeren van een risicovolle activiteit strookt opnieuw niet met een basisniveau van voorzichtigheid. Hierbij dient aangestipt te worden dat jij en Mehdi, die even oud is als jou (CGVS, p. 14) weliswaar een jeugdige leeftijd hadden – slechts veertien jaar oud op het moment van de feiten – maar dat Nema negentien jaar oud was (CGVS, p. 11) waardoor van hem wel enige voorzichtigheid mag verwacht worden bij het uitvoeren van dergelijke activiteiten, waar jullie het risicovolle karakter van begrepen.

Ook met betrekking tot het incident, waarbij Nema werd aangehouden, en de nasleep ervan, kan er gewezen worden op een aantal zeer bevreemdende vaststellingen. Zo is de werkwijze van Mehdi en Nema op de avond dat deze laatste gearresteerd werd, vooreerst hoogst opmerkelijk. Het feit dat zij besloten, hoewel jij had afgezegd omdat je van je vader mee naar je oom moest, om toch slogans aan te brengen op de afgesproken plaats, daar waar jouw aanwezigheid essentieel was om het waterdichte karakter van jullie plan (twee personen die aan beide uiteinden van de straat te allen tijde controleren of er niemand buiten of op straat kwam) te waarborgen is weinig aannemelijk, temeer daar uit jouw verklaringen blijkt dat het voor Mehdi onmogelijk was om vanaf één punt de hele straat te overzien en Nema aldus tijdig te kunnen verwittigen in geval van onvoorziene gebeurtenissen (CGVS, p. 16 en 17). Een dergelijke handelswijze is des te meer bevreemdend gelet op je verklaring dat jullie de correcte plekken uitkozen op basis van jullie kennis van de stad, die jullie door en door kenden (CGVS, p. 17). Dat zij, toen jij liet blijken hen op die avond niet te kunnen vergezellen, hun activiteit niet opschortten of een derde persoon inschakelden, is gelet op jullie kennis van de stad en het risico dat zij liepen niet aannemelijk. In het licht van het door jullie gekende risico en de arrestatie van Nema is het bovendien totaal onaannemelijk dat Mehdi daags nadien gewoon naar school gaat waar hij jou op de hoogte stelde van het incident (CGVS, p. 11). Dat ook jij, nadat je door Mehdi hierover in kennis was gesteld, een dag later gewoon naar school gaat, ook al was je vader zeer kwaad op je, had hij je geslagen en verboden om nog naar school te gaan (CGVS, p. 6), is zeer onwaarschijnlijk. Dat je die dag inging tegen jouw vaders wil staat bovendien in schril contrast met de vaststelling dat je het land verliet zonder enig bezwaar omdat je oudere familieleden dit voor jou mochten beslissen (CGVS, p. 6). Dat je overigens weinig informatie had over hoe Nema werd meegenomen omdat je er zelf niet bij was (CGVS, p. 11) kan tot slot niet overtuigen gezien je van Mehdi zelf hoorde wat er gebeurd was en hem hierna nogmaals zag (CGVS, p. 11, 12). Voorgaande vaststellingen doen ten zeerste afbreuk aan de waarachtigheid van jouw verklaringen over de arrestatie van Nema.

De reactie van je ouders op deze hele situatie is overigens evenmin geloofwaardig. Zo is het weliswaar plausibel dat je naar je oom in Teheran gestuurd werd na de arrestatie van Nema maar het is niet ernstig dat je ouders zonder iets meer te weten te komen en zelfs zonder zich ook maar enigszins verder te informeren – ze informeerden niet bij de ouders van Nema of Mehdi, ze wachtten slechts af wat er gebeuren zou (CGVS, p. 15) - je reeds een week later terug naar huis lieten komen terwijl de vriend (Nema), bij wie je steeds rondhing, nog steeds spoorloos was (CGVS, p. 15). Hier wordt opnieuw niet verwacht dat jij als minderjarige een volledige kennis hebt van de situatie en van de activiteiten van je ouders maar gezien je de spilfiguur bent van de problemen van je familie en gezien de ernstige gevolgen van deze gebeurtenissen voor je verdere leven, mag wel verwacht worden dat je voor een stuk op de hoogte zou worden gehouden door je familie. Hierbij is het evenmin geloofwaardig dat je moeder je niets vertelde over het feit of het Ettela'at of de politie hen al dan niet nog heeft benaderd na

je vertrek (CGVS, p. 16). Dit zijn geen faits-divers maar net essentiële gebeurtenissen om in te schatten welk gevaar je zou lopen in geval van een eventuele terugkeer naar je land van herkomst en kernelementen van je relaas waarover van een verzoeker om internationale bescherming, ook iemand met jouw jeugdige leeftijd, verwacht wordt dat hij zich er spontaan en grondig over informeert. Jullie hebben hiertoe ook de mogelijkheid daar jullie nog quasimaandelijks contact hebben (CGVS, p. 4).

Tot slot overtuigen ook je verklaringen over het wedervaren van Nema en Mehdi niet. Zo heb je geen idee of de familie van Nema hulp zocht om meer informatie te bekomen over Nema (CGVS, p. 12) en weet je evenmin of de familie van Mehdi dergelijke hulp zocht nadat ook hij plotsklaps verdween (CGVS, p. 14). Nochtans wonen jullie drie families in dezelfde straat (CGVS, p. 7) waardoor op zijn minst verwacht mag worden dat je ouders hier iets van zouden hebben opgevangen. Bovendien kan er verwacht worden dat ook jij ernstige en aanhoudende pogingen onderneemt om dergelijke informatie te verzamelen, hetgeen hier klaarblijkelijk niet het geval is.

Uit het geheel van bovenstaande moet geconcludeerd worden dat je je politieke activiteiten en de problemen ten gevolge hiervan in Iran niet aannemelijk hebt gemaakt. Gezien de slechte behandeling door je vader – hij zou je geslagen hebben en zeer kwaad zijn geweest (CGVS, p. 13) – in het verlengde ligt van je ongeloofwaardig bevonden problemen met de Iraanse autoriteiten (CGVS, p. 6, 13, 15) kan hieraan evenmin enig geloof worden gehecht. Er kan hierbij nog aangestipt worden dat je aangaf dat jullie voordien geen problemen hadden (CGVS, p. 4).

Bijgevolg kom je niet in aanmerking voor het vluchtelingenstatuut, noch voor het subsidiair beschermingsstatuut.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen aangezien je nationaliteit en identiteit op zich niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

- “- Schending van het artikel 1 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 48/6 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 57/1 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 57/6 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van de rechten van het kind zoals onder meer opgenomen in het art. 22bis van de Grondwet en in het artikel 24 van het EU Handvest ;
- Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - de schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel”.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een aantal algemene, theoretische beschouwingen inzake een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen en inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Vervolgens benadrukt verzoeker een kind te zijn en voert hij aan:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt en te benadrukt dat er nergens een indicatie van de leeftijd van de verzoeker wordt weergegeven in de beslissing.

Dat dit nochtans een zeer belangrijk element is ter zake en tevens uiterst relevant om de geloofwaardigheid van de verzoeker te kunnen beoordelen.

De leeftijd van de verzoeker wordt niet betwist.

De verzoeker is geboren op 08.06.2004. Hij heeft Iran verlaten begin 2019.

Dit betekent dat verzoeker hij 14jaar oud was op het moment dat hij zijn land verliet en de incidenten plaatsvonden toen hij nog jonger was.

Zijn leeftijd maakt hem kwetsbaar en met het kwetsbaar profiel van verzoeker werd onvoldoende rekening gehouden door het CGVS, noch bij opstellen van de vragen tevens niet tijdens het onderhoud en ook niet bij beoordeling van het asielrelaas (zie verder).

Artikel 57/1 §4 Vw. Bepaalt:

(...)

Er moet m.n. rekening gehouden worden met de leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid indien een minderjarige verzoeker betrokken is. Minderjarige kinderen vormen een extra kwetsbare groep.

Alle belevenissen waarover de verzoeker vertelt hebben plaatsgevonden toen de verzoeker 14 jaar oud was.

Er zijn verschillende bepalingen dewelke op de kwetsbaarheid binnen de asielpcedure duiden, minderjarige kinderen worden steeds opgenomen in de lijst van kwetsbaren ;

Artikel 20 lid 3 van de Herschikte kwalificatierichtlijn definieert de groep kwetsbare problemen als volgt:

(...)

Verder verplicht hetzelfde artikel de lidstaten om bij de beoordeling en de besluitvorming over de gegrondheid van de asielaanvragen de specifieke situatie van kwetsbare personen in overweging te nemen.

Ook de vreemdelingenwet kwalificeert niet begeleide minderjarigen als kwetsbare profielen in artikel 1, 12° Vw:

(...)

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat rechtstreekse werking heeft, bepaalt als volgt :

(...)

Ook het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt hieromtrent :

(...)

Het CGVS houdt geenszins rekening met het hoger belang van het kind hetgeen niet alleen procedurele vereisten met zich meebrengt maar ook invloed heeft op de zwaarte van de bewijslast en de medewerkingsplicht.

Het CGVS legt de drempel van kennis /detaillering veel te hoog. Het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel werden geschonden.

Er werd onvoldoende rekening gehouden met het kwetsbaar profiel van de verzoeker:

Zoals gesteld, dient er niet enkel een beoordeling gemaakt te worden inzake de procedure procedurele noden maar met de geschetste elementen van kwetsbaarheid dient ook rekening gehouden te worden bij de beoordeling ten gronde.

In dit opzicht wenst verzoeker graag te wijzen op het arrest 245.271 van de RVV waarin de weigeringsbeslissing van het CGVS werd vernietigd omwille van het gegeven dat de CGVS niet voldoende rekening heeft gehouden met de kwetsbaarheid bij het beoordelingen van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming in kwestie.

In deze zaak besluit de RVV:

(...)

Bij het beoordelen van de geloofwaardigheid werd geen rekening gehouden met de kwetsbaarheid, de zeer jonge leeftijd van de verzoeker."

Verzoeker gaat vervolgens in op de geloofwaardigheid van zijn relaas. Na het verstrekken van enkele algemene, theoretische beschouwingen, stelt hij andermaal dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid zijn minderjarigheid in rekening moet worden gebracht. Verzoeker benadrukt dat hij ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud 16 jaar was en verhaalde over gebeurtenissen die zich voordeden toen hij 14 jaar was. *"De verzoeker is en blijft het een kind. Zijn intellectuele vermogen is nog niet volledig ontwikkeld. Het cognitieve vermogen ontwikkelt immers verder tijdens de tienerjaren. De verzoeker beschikt nog niet over de capaciteiten waarover een volwassene beschikt.*

Rekening houdend met de geschetste elementen dient er te worden vastgesteld dat de verzoeker weldegelijk als geloofwaardig dient te worden beschouwd".

Verder doet verzoeker gelden:

"Op verschillende punten vergelijkt het CGVS het antwoord van de verzoeker op het DVZ interview met de antwoorden gegeven tijdens het CGVS interview en besluit het CGVS tot tegenstellingen waardoor de geloofwaardigheid van de verzoeker in twijfel wordt getrokken.

Niettemin heeft de verzoeker bij aanvang van het gehoor bij het CGVS onmiddellijk het volgende aangegeven:

"Hoe verliep het gehoor bij de DVZ?

Ik was heel moe de nacht voor de dag van het interview ik had niet goed geslapen en wou zou snel mogelijk af zijn ervan. Ik heb belangrijke dingen niet verteld. Ik wou zo snel mogelijk naar huis gaan. "

(zie pag 2 persoonlijk onderhoud)

De verzoeker stelt duidelijk dat hij belangrijke dingen niet heeft verteld, dat hij erg moe was en een antwoord heeft gegeven op de vragen om er vanaf te zijn.

In de beslissing rept het CGVS hier geen woord over, hoewel zij hiervan dus op de hoogte was.

*De verzoeker kampt al een tijd met ernstige slaapproblemen.
Dit dient in rekening te worden gebracht!"*

Voorts geeft verzoeker aan:

"En dan nog, enkele inconsistenties kunnen niet de geloofwaardigheid van de verzoeker op de helling zetten.

De verzoeker stelt dat bij de beoordeling van de verzoekers geloofwaardigheid door de verweerder onrealistische standaarden met betrekking tot diens geheugen gebruikt zijn. Hij wijst op de psychologische literatuur met betrekking tot de toepassing van geloofwaardigheidsindicatoren.

Om dit te staven wordt gewezen op het UNHCR-Rapport, "beyond proof", dat psychologische literatuur aanhaalt om de psychologische aspecten met betrekking tot de geloofwaardigheidsbeoordeling uiteen te zetten.

Dit rapport stelt met betrekking tot de werking van het geheugen het volgende:

(...)

De literatuur stelt dat dingen herinneren en hierover verklaren een stuk ingewikkelder is dan de verweerder in haar beslissing laat uitschijnen.

Vermeld rapport stelt met betrekking tot de geloofwaardigheidsindicator 'interne consistentie' het volgende:

(...)

Kleine inconsistenties bij het meerdere malen vertellen van een relaas zijn meer dan menselijk en hoeven niet te leiden tot een gebrek aan geloofwaardigheid.

Verzoeker meent het woordje alleen niet te hebben gebruikt tijdens het DVZ interview maar inderdaad alwaar verzoeker tijdens het DVZ interview zou hebben gesteld dat zijn vriend de slogans opschreef en naderhand verklaart dat ook hijzelf soms slogans opschreef kan een inconsistentie zijn.

De conclusies die het CGVS echter maakt op basis hiervan is echter te vergaand.

De verzoeker is meer dan hoofdzakelijk consistent. Aan de kleine inconsistenties, kan én mag niet een dergelijke waarde worden gehecht."

Omtrent de wijze waarop zij de pamfletten verkregen, stelt verzoeker:

"Niettemin legt verzoeker wel uit waarom hij 'verschillende' antwoorden gaf:

De pamfletten zijn afkomstig van de KDPI. De verzoeker vermoedt dat de neef van Nema dit gegeven heeft omdat Nema ofwel bij verzoeker was ofwel bij zijn neef:

"Omdat Nema was soms bij ons, soms bij zijn neef"

(Pag 12 onderhoud)

Dat de verzoeker dus vermoedt dat de neef een lid is van de KDPI maar dit niet met 100 procent zekerheid kan zeggen omdat het nooit is uitgesproken. Hij kent de neef dan ook niet persoonlijk.

Om die reden antwoordt de minderjarige verzoeker op de vraag of de neef affiliatie met de KDPI heeft dat hij dat niet weet (pag 12 onderhoud).

Er wordt dan ook niet verder ingegaan door het CGVS op dit subject teneinde het één en het ander nog te kunnen uitklaren. De volgende vraag gaat over het werk bij de oom..."

Betreffende de afspraken die zij maakten tijdens hun activiteiten, verklaart verzoeker:

"Nochtans blijkt heel duidelijk uit de notities persoonlijk onderhoud dat de verzoeker de vraag de eerste keer niet goed begrepen had, zie pag 9:

"Wat hadden jullie afgesproken als jullie iemand zouden zien?"

We hebben nooit afgesproken via de telefoon, we zeiden het tegen elkaar bij het Playstation spelen."

Uit het gegeven antwoord blijkt duidelijk dat de verzoeker de vraag misverstaan heeft.

Naderhand wordt de vraag herhaalt en zegt de verzoeker:

"We hebben dat nooit besproken omdat we nooit dachten dat iemand ons zou betrappen of zien."

(pag 9 persoonlijk onderhoud)

Verzoeker is duidelijk verward over de vraag.

Op pag 16 wordt er een andere vraag gesteld ;

"Als bewaker, wat doe je dan tijdens dat kwartiertje?"

Het was niet altijd Nema die schreef, ook ik soms. Wij keken overal uit of er iemand ergens buitenkwam of iemand op straat kwam en telkens als we iemand zagen, moesten we fluiten."

Het is duidelijk dat de eerste vraag onduidelijk was voor de verzoeker.

Hij dacht dat het eerder ging om 'wat gaan jullie doen indien jullie betrapt worden' in de zin van weglopen of overgeven of dergelijke.

Op de tweede vraag antwoordt verzoeker door specifiek uiteen te zetten wat de opdracht van de bewaker was.

De antwoorden zijn niet tegenstrijdig. De vragen zijn op een heel andere manier gesteld en de antwoorden mogen niet op een dergelijke manier vergeleken worden."

Inzake het dragen van een Koerdische sjaal tijdens hun activiteiten, voert verzoeker aan:

"De verzoeker heeft inderdaad gezegd dat het dragen van een Koerdische sjaal problematisch is, doch op school. Er is immers geen plaats voor politiek in school. Kinderen die Koerdische kledij zouden dragen op school zouden worden uitgelachen en problemen kunnen krijgen.

Niettemin in Koerdistan zelf, gewoon op straat, dragen meerdere mensen traditionele Koerdische kleren. Het is dus niet noodzakelijk zo dat de jongens zouden opvallen door dit te dragen tijdens de activiteiten. Verzoeker heeft dan ook enkel beweert dat de Koerdische kledij op school niet kan.

Het CGVS trekt verkeerde conclusies.

De verweerster zoekt tegenstrijdigheden die er niet zijn.

Dat verzoeker een Koerdische sjaal droeg tijdens de activiteit kan geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid."

Aangaande de overige, door verweerder gehanteerde argumenten, met betrekking tot zijn schoolbezoek en de houding van zijn ouders, betoogt verzoeker:

"De verzoeker was jong, 14 jaar oud, hij voelde zich stoer en onbezonnen. Hij besepte het gevaar niet. Nema was volwassen maar hij was nog maar een kind, h m zouden ze niets doen.

Ook de reactie van de ouders kunnen geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verzoeker: ze verboden hem naar school te gaan en stuurden hem naar familieleden en later het land uit alzo te verzekeren dat verzoeker niets zou overkomen.

Frappant te noemen is dat de verweerster z lfs niet gelooft dat de verzoeker slecht behandeld werd door zijn vader!

(...)

Dit is een onterechte kettingredenering.

Dat zijn vader hem slecht behandelde kan niet zomaar ongeloofwaardig worden geacht omdat het CGVS zijn politieke activiteiten niet gelooft zonder meer! De verweerster zoekt enkel elementen   charge hetgeen geenszins getuigt van een zorgvuldig onderzoek."

Verzoeker vervolgt:

"Er dient te worden opgemerkt dat de verweerster bizarre maatstaven heeft genomen om de geloofwaardigheid van de verzoeker te beoordelen.

Zo werd nergens de kennis van de verzoeker over Koerden of de KDPI bevraagd.

Nochtans lijkt dit een kernelement om de geloofwaardigheid van de verzoeker te kunnen beoordelen.

Zijn relaas is gebaseerd op affiniteit met te Koerden doch worden hieromtrent amper tot geen vragen gesteld.

Het CGVS heeft dit onvoldoende onderzocht. De materiële motiveringsplicht staat op losse schroeven.

Dat de verzoeker immers veel kennis bezit over de Koerden en sympathisant is van de KDPI. Dat dit op zich, zelfs al gelooft men ni t alle onderdelen van het relaas, problematisch kan zijn voor verzoeker bij een terugkeer naar het land van herkomst.

Cruciale maatstaven om de geloofwaardigheid en de vrees van de verzoeker te kunnen beoordelen werden niet onderzocht.

De verzoeker legt ten overvloede een bijkomend neer voor Uw Zetel waaruit blijkt dat hij ook in België zich nog steeds bezig houdt de rechten van de Koerden en interesse toont in de KDPI, m.n. een foto van Baha Mahammadi met verzoeker, (zie stuk 2)

Baha Mahammadi is één van de comamandanten van de partij en hij werkt op heden als vertegenwoordiger met de partij in België.

De verweerster maakt een beoordelingsfout, de vernietiging van de beslissing dringt zich op."

Verzoeker concludeert:

"Dat de verzoeker geloofwaardig is.

De verweerster heeft nagelaten de vrees van de verzoeker zorgvuldig te beoordelen en onvoldoende rekening heeft gehouden met de uitermate jonge leeftijd van verzoeker, zijn kwetsbaarheid.

De motieven van het CGVS zijn op geen enkel punt deugdelijk noch redelijk.

De verzoeker dient te worden erkend als vluchteling."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens de weigeringsbeslissing genomen door het CGVS dd. 22.04.2021 m.b.t. de verzoeker te hervormen en de verzoeker te erkennen als vluchteling,

Ondergeschikt:

Minstens aan hem de subsidiaire bescherming toe te kennen,

Uiterst ondergeschikt:

De bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de CGVS met het oog op verder onderzoek."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een foto bij het verzoekschrift waarop hij afgebeeld staat naast een persoon die hij benoemt als Baha Mohammadi (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aangeeft welke bepaling(en) van artikel 57/6 *in casu* en door de bestreden beslissing zou(den) zijn geschonden. Evenmin preciseert hij waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Nog daargelaten dat verzoeker evenmin uitwerkt hoe of aantoont dat het proportionaliteitsbeginsel te dezen geschonden zou (kunnen) zijn, dient verder te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in de onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.3. Verzoeker beticht verweerder in het verzoekschrift verder weliswaar van vooringenomenheid en van het gegeven dat er enkel elementen in zijn nadeel zouden zijn gezocht, doch hij staft deze – nochtans ernstige – aantijgingen niet op dienstige wijze. Verzoeker brengt immers geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS te kwader trouw of bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.4. Verzoeker voert in het voorliggende verzoekschrift een uitgebreid betoog omtrent het hoger belang van het kind en wijst in dit kader onder meer op artikel 22bis van de Grondwet, artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Hoewel het hoger belang van het kind krachtens de voormelde bepalingen, waaronder artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het voorgaande neemt uiteraard niet weg dat met verzoekers leeftijd en met de eventuele aan deze leeftijd verbonden risico's in hoofde van verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst in hetgeen volgt en bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming terdege rekening wordt gehouden.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift uitgebreid zijn minderjarigheid, geeft terecht aan dat deze *“een zeer belangrijk element is ter zake en tevens uiterst relevant om de geloofwaardigheid van de verzoeker te kunnen beoordelen”* en wijst er met reden op dat hij als minderjarige behoort tot een kwetsbare groep. Verzoeker kan in dit kader echter in het geheel niet worden gevolgd waar hij beweert *“dat er nergens een indicatie van de leeftijd van de verzoeker wordt weergegeven in de beslissing”* en waar hij boudweg en op algemene wijze poneert dat verweerder geen of onvoldoende *“rekening heeft gehouden met de uitermate jonge leeftijd van verzoeker, zijn kwetsbaarheid”*.

Verzoeker gaat met dit betoog immers op schromelijke wijze voorbij en doet hiermee op generlei wijze afbreuk aan de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing. Verzoeker vecht de bestreden beslissing met zijn loutere miskenning en ontkenning van de inhoud van deze beslissing en met het uiten van de voormelde algemeenheden niet op dienstige wijze aan en weerlegt deze hoegenaamd niet waar wordt gemotiveerd dat aan de in zijner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan je verplichtingen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet op dienstige en concrete wijze aanvecht of betwist, onverminderd overeind.

Ook uit de verdere inhoud van de bestreden beslissing blijkt daarenboven weldegelijk en duidelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en verzoek om internationale bescherming expliciet en terdege rekening werd gehouden met zijn jeugdige leeftijd en minderjarigheid.

Dient in dit kader voorts te worden opgemerkt dat, dit in tegenstelling met wat verzoeker onder meer door een verwijzing naar literatuur tracht uit te schijnen, het geenszins onredelijk is om van een verzoeker om internationale bescherming te verwachten dat deze, ook indien deze een jeugdige leeftijd heeft, bij machte is om alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dat hij daarbij voldoende spontane, doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. In die zin is het niet ernstig van verzoeker om enerzijds voor te houden dat hij zich in zijn land van herkomst actief en bewust zou hebben ingelaten met het verspreiden van politieke boodschappen en dat hij daardoor een

aantal ernstige gebeurtenissen zou hebben meegemaakt die hem ertoe zouden hebben genoopt zijn land van herkomst te verlaten doch om anderzijds, middels een verwijzing naar zijn leeftijd, voor te houden dat van hem hierover geen gedegen verklaringen zouden mogen worden verwacht. De door verzoeker aangehaalde activiteiten en gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, ook wanneer rekening gehouden wordt met zijn leeftijd ten tijde van de feiten, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat zijn jeugdige leeftijd geen aannemelijke verklaring vormt voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij tracht te laten uitschijnen dat hij ten tijde van zijn gehoor bij de DVZ en/of gedurende het verdere verloop van zijn procedure internationale bescherming zou hebben gekampt met dermate “*ernstige slaapproblemen*” dat van hem niet kon of mocht worden verwacht dat hij zijn verzoek om internationale bescherming op een gedegen en volwaardige wijze kon doorlopen, dat hij in dit kader de verschillende gehoren kon volbrengen en dat hij zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze kon uiteenzetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat om zijn beweringen te staven. Hij legt immers geen attest neer waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij zou kampen met een dermate ernstige slaapproblemen als hij tracht te doen uitschijnen; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat, waar of op welke wijze of in welke mate deze zelfverklaarde problemen een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming en de onderhouden die in dit kader geschieden zouden hebben verhinderd of bemoeilijkt.

Verzoeker zelf gaf bij de aanvang van zijn procedure daarenboven uitdrukkelijk en eenduidig aan dat er volgens hem benevens zijn minderjarigheid geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (administratief dossier, vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ).

In zoverre verzoeker zijn verklaringen van bij het CGVS herhaalt en opnieuw aangeeft dat hij bij de DVZ moe was omdat hij de nacht daarvoor slecht had geslapen, dat hij er zo snel mogelijk vanaf wou zijn en dat hij belangrijke dingen niet vertelde, dient voorts te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Vooreerst blijkt in dit kader dat verzoeker en diens voogd, dewelke hem bij de DVZ bijstond, nergens enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het gehoor bij de DVZ en dat zij aldaar niet vermeldden dat verzoeker – al dan niet ten gevolge van de vermoeidheid – niet op een volwaardige manier kon deelnemen aan het gehoor en niet bij machte was om in het kader van dit gehoor zijn asielmotieven op een gedegen wijze uiteen te zetten. Verzoeker werd bij de DVZ bovendien in eenvoudige en duidelijke bewoordingen gewezen op het belang van het gesprek aldaar en op hetgeen er in het kader van dit gesprek van hem werd verwacht. Tevens werd de nadruk gevestigd op het belang van het afleggen van correcte en waarheidsgetrouwe verklaringen en werd er verduidelijkt wat het afleggen van onjuiste, valse of verzonnen verklaringen tot gevolg kon hebben. Dat verzoeker, zoals hij bij het CGVS liet uitschijnen en heden bevestigt, bij de DVZ zomaar om het even wat zou hebben verklaard en belangrijke zaken onvermeld liet om snel weer naar huis te kunnen, kan aldus hoegenaamd niet overtuigen en mist iedere ernst. Dit geldt nog des te meer nu hij zijn verklaringen, zoals opgenomen in de vragenlijst en in de verklaring van de DVZ, aldaar uitdrukkelijk voor akkoord ondertekende nadat deze aan hem werden voorgelezen. Hiermee bevestigde hij dat deze verklaringen juist en oprecht waren en met de werkelijkheid overeenstemde. Daarenboven ontving verzoeker bij de DVZ een kopie van de vragenlijst en formuleerde hij hierover geen verder opmerkingen ten overstaan van het CGVS. Waar hij bij het CGVS beweerde dat hij door de vermoeidheid een aantal belangrijke dingen niet zou hebben vermeld bij de DVZ, kan dit overigens hoe dan ook hoegenaamd niet volstaan om aan te tonen dat de verklaringen die hij er wel aflegde onjuist of incorrect zouden zijn en/of dat zijn verklaringen er niet op een gedegen wijze werden genoteerd. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker bij het CGVS vervolgens de kans kreeg om verdere duiding te verstrekken bij zijn verklaringen bij de DVZ en in dit kader geen gewag maakte van eventuele onjuiste of foutieve verklaringen en/of een verkeerde weergave van zijn eerdere gezegden (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.2). Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt voor het overige duidelijk dat zowel het gehoor bij de DVZ als het onderhoud bij het CGVS op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Uit de inhoud van deze verklaring, vragenlijst en notities blijkt dat verzoeker tijdens zijn respectieve gesprekken bij de voormelde instanties in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de voormelde stukken

kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu ook bij het CGVS noch verzoeker, noch diens voorgd, noch diens advocaat enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud en nu geen van hen er melding maakte van de heden aangevoerde, beweerde chronische slaapproblemen in hoofde van verzoeker.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande geheel niet aan en maakt niet aannemelijk dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet *in concreto* hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.7. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.8. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hij er problemen zou hebben gekregen ten gevolge van het verspreiden van politiek getinte, pro-Koerdische boodschappen.

Mede gelet op het voorgaande, wordt inzake verzoekers voorgehouden problemen en vrees in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst moet er gewezen worden op een tegenstrijdigheid in je verklaringen over je allereerste politiek getinte daad, met name het verspreiden van pamfletten. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde je uitdrukkelijk dat je handlanger, zonder hierbij te specificeren op wie je doelde, deze pamfletten via zijn neef had verkregen (vragenlijst CGVS d.d. 04/11/2020, vraag 3.5). Tijdens je onderhoud bij het CGVS verklaarde je dat Nema deze pamfletten had bekomen via de Koerdische oppositiepartij KDPI (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 11/01/2021, p. 8). Toen jij en Mehdi vroegen op welke wijze, wilde Nema dit niet toelichten (CGVS, p. 8, 12). Het bleef dan ook bij deze ene verspreiding van pamfletten omdat jullie niet wisten waar jullie er nog konden bekomen (CGVS, p. 9). Wanneer het CGVS je evenwel confronteerde met je verklaringen bij de DVZ stelde je dat je louter vermoedde dat Nema deze had bekomen via zijn neef omdat hij soms bij die neef zat (CGVS, p. 12). Deze verklaring overtuigt in de eerste plaats niet omdat je uitdrukkelijk had gezegd dat je geen enkel idee had hoe Nema deze pamfletten had bekomen (CGVS, p. 8 en 9) en dat je geen idee had of iemand van de familie van Mehdi of Nema politiek actief was (CGVS, p. 8). Bovendien wist je vervolgens niet wie deze neef van Nema was, hoe hij heette en of hij banden had met de KDPI (CGVS, p. 12). Dat je over dit kernelement tegenstrijdige verklaringen aflegde doet ten zeerste afbreuk aan uw bewering daadwerkelijk pamfletten verspreid te hebben. Bovendien kan er nog gewezen worden op je verklaringen dat je deze pamfletten, ook al wist je dat ze over de oorsprong van de Koerdische vlag gingen, zelf niet goed hebt kunnen lezen (CGVS, p. 7). Een dergelijke uitleg is gezien het risicovolle karakter van deze activiteit, waarvan je je overigens zeer goed bewust was (CGVS, p. 16), opmerkelijk. Het gegeven dat je je eerste politiek getinte activiteit in Iran, met name het verspreiden van pamfletten, niet aannemelijk hebt gemaakt, zet de geloofwaardigheid van je andere politiek getinte activiteiten in Iran danig op losse schroeven.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake zijn leeftijd en zijn verklaringen bij de DVZ niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg te wijzen op zijn eerder afgelegde verklaringen, doet hij namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen. Dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de wijze waarop hijzelf en zijn twee kompanen aan de pamfletten zouden zijn geraakt, blijkt genoegzaam uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud en doet weldegelijk en ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn bewering dat hij zou hebben deelgenomen aan de verspreiding van deze pamfletten. Verzoeker laat de terechte vaststelling daarenboven geheel onverlet dat het niet plausibel is dat hij zich enerzijds bewust en wetende welk risico hij hiermee nam inliet met het verspreiden van pamfletten doch zich anderzijds niet eens de moeite zou hebben getroost om deze pamfletten zelf goed te lezen.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ook over het plaatsen van de politieke slogans spreek je jezelf bovendien tegen. Bij de DVZ stelde je nog dat het altijd de oudste (Nema) was die het schrijven van de slogans voor zijn rekening nam (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) terwijl je bij het CGVS stelde dat ook jij soms de slogans opschreef (CGVS, p. 17). Deze opmerkelijke vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van je andere politiek getinte activiteiten in Iran dan ook verder.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zijn verklaringen in de vragenlijst waren duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Hij gaf er, in tegenstelling met wat hij eenvoudigweg tracht te ontkennen in het verzoekschrift, weldegelijk en duidelijk aan dat het altijd de oudste (Nema) was die de slogans schreef en vermeldde er nergens dat ook hijzelf soms slogans zou hebben opgeschreven. Dat hij bij het CGVS plots aangaf van wel, wat zoals hijzelf erkent in het verzoekschrift een inconsistentie betreft, doet aldus andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende politieke activiteiten.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze aangegeven:

“Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan je verklaringen over het verspreiden van de pamfletten en plaatsen van politieke slogans omdat jullie houding tijdens de uitvoering van deze activiteiten niet in overeenstemming te brengen valt met het hieraan gekoppelde risico. Je verklaarde namelijk dat jullie, zoals hierboven reeds aangestipt, zeer goed op de hoogte waren van het feit dat jullie foltering, arrestatie en zelfs executie riskeerden (CGVS, p. 16) maar dat jullie dachten dat jullie een waterdicht plan hadden (CGVS, p. 16). Je stelde dat jullie indien jullie iemand zagen op de vingers zouden fluiten (CGVS, p. 17). Nochtans had je eerder gezegd dat jullie nooit afspraken hadden gemaakt over wat te doen indien jullie iemand zagen omdat jullie toch dachten dat niemand jullie zou betrappen of niemand jullie zou zien (CGVS, p. 9). Dit is niet alleen tegenstrijdig aan jouw eerdere bewering, maar een dergelijke uitleg ondergraaft ook het nut van de twee personen die op wacht stonden uiteraard geheel.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De vraagstelling geschiedde, in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen en zoals genoegzaam blijkt uit de voormelde passages uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud, passages die hij *nota bene* zelf citeert in het verzoekschrift, in duidelijke en eenvoudige bewoordingen en verzoeker legde klaarblijkelijk incoherente verklaringen af omtrent de vraag of zij al dan niet afspraken maakten in het geval van een eventuele, mogelijke betrapting. Initieel gaf hij duidelijk aan dat zij dit nooit zouden hebben besproken omdat zij nooit dachten dat iemand hen zou betrappen of zien. Later beweerde hij echter dat zij hadden afgesproken dat als de personen die op de uitkijk stonden iemand zagen, zij op hun vingers moesten fluiten. Bij deze laatste verklaring, kan overigens eveneens worden opgemerkt dat dergelijke methode bezwaarlijk kan worden beschouwd als “waterdicht” plan. Het fluiten op de vingers om de persoon in het midden van de straat te waarschuwen is namelijk dermate opzichtig dat dit het eventuele risico op een betrapting en interpellatie van deze persoon bij of na het aanbrengen van (een deel van) een slogan enkel vergrootte.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ook met betrekking tot het incident, waarbij Nema werd aangehouden, en de nasleep ervan, kan er gewezen worden op een aantal zeer bevreemdende vaststellingen. Zo is de werkwijze van Mehdi en Nema op de avond dat deze laatste gearresteerd werd, vooreerst hoogst opmerkelijk. Het feit dat zij besloten, hoewel jij had afgezegd omdat je van je vader mee naar je oom moest, om toch slogans aan te brengen op de afgesproken plaats, daar waar jouw aanwezigheid essentieel was om het waterdichte karakter van jullie plan (twee personen die aan beide uiteinden van de straat te allen tijde controleren of er niemand buiten of op straat kwam) te waarborgen is weinig aannemelijk, temeer daar uit jouw verklaringen blijkt dat het voor Mehdi onmogelijk was om vanaf één punt de hele straat te overzien en Nema aldus tijdig te kunnen verwittigen in geval van onvoorziene gebeurtenissen (CGVS, p. 16 en 17). Een dergelijke handelswijze is des te meer bevreemdend gelet op je verklaring dat jullie de correcte plekken uitkozen op basis van jullie kennis van de stad, die jullie door en door kenden (CGVS, p. 17). Dat zij, toen jij liet blijken hen op die avond niet te kunnen vergezellen, hun activiteit niet opschortten of een derde persoon inschakelden, is gelet op jullie kennis van de stad en het risico dat zij liepen niet aannemelijk.”

Verzoeker voert blijkens een lezing van het verzoekschrift ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan en laat deze geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gelden.

Overigens legde verzoeker in het licht van het voorgaande nog andere verklaringen af die niet coherent zijn. Waar uit zijn voormelde gezegden bij het CGVS moet blijken dat zij steeds met twee op de uitkijk stonden, met name aan beide uiteinden van een straat, en dat zulks ook essentieel was om veilig te

werk te kunnen gaan, gaf hij in de vragenlijst namelijk aan: *“De regel was dat één van de drie moest op de uitkijk staan”* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Ook dit doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde activiteiten.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“In het licht van het door jullie gekende risico en de arrestatie van Nema is het bovendien totaal onaannemelijk dat Mehdi daags nadien gewoon naar school gaat waar hij jou op de hoogte stelde van het incident (CGVS, p. 11). Dat ook jij, nadat je door Mehdi hierover in kennis was gesteld, een dag later gewoon naar school gaat, ook al was je vader zeer kwaad op je, had hij je geslagen en verboden om nog naar school te gaan (CGVS, p. 6), is zeer onwaarschijnlijk. Dat je die dag inging tegen jouw vaders wil staat bovendien in schril contrast met de vaststelling dat je het land verliet zonder enig bezwaar omdat je oudere familieleden dit voor jou mochten beslissen (CGVS, p. 6). Dat je overigens weinig informatie had over hoe Nema werd meegenomen omdat je er zelf niet bij was (CGVS, p. 11) kan tot slot niet overtuigen gezien je van Mehdi zelf hoorde wat er gebeurd was en hem hierna nogmaals zag (CGVS, p. 11, 12). Voorgaande vaststellingen doen ten zwaarste afbreuk aan de waarachtigheid van jouw verklaringen over de arrestatie van Nema.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door boudweg aan te geven dat hij 14 jaar was, zich stoer voelde en onbezonnen was, biedt hij geenszins een afdoende verklaring voor de voormelde vaststellingen. Dat hij daardoor het gevaar niet zou hebben beseft waarin hij verkeerde en ervan zou zijn uitgegaan dat ze toch niets zouden doen omdat hij een kind was, mist immers kennelijk iedere ernst. Blijkens verzoekers voormelde verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, was hij namelijk weldegelijk en duidelijk op de hoogte van het gevaar dat hij liep en ging hij er net als zijn kompanen vanuit dat zij omwille van hun activiteiten en zo zij zouden worden betrappt foltering, een arrestatie en zelfs een executie riskeerden. Dat Mehdi en verzoeker zich desondanks op de door verzoeker geschetste wijze zouden hebben gedragen, is manifest ongeloofwaardig. Voor de vaststelling dat hij weinig informatie had over de arrestatie van Nema en hiervoor geen dienstige uitleg had, biedt verzoeker voorts niet de minste verklaring. Derhalve blijft deze vaststelling onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“De reactie van je ouders op deze hele situatie is overigens evenmin geloofwaardig. Zo is het weliswaar plausibel dat je naar je oom in Teheran gestuurd werd na de arrestatie van Nema maar het is niet ernstig dat je ouders zonder iets meer te weten te komen en zelfs zonder zich ook maar enigszins verder te informeren – ze informeerden niet bij de ouders van Nema of Mehdi, ze wachtten slechts af wat er gebeuren zou (CGVS, p. 15) - je reeds een week later terug naar huis lieten komen terwijl de vriend (Nema), bij wie je steeds rondhing, nog steeds spoorloos was (CGVS, p. 15). Hier wordt opnieuw niet verwacht dat jij als minderjarige een volledige kennis hebt van de situatie en van de activiteiten van je ouders maar gezien je de spijfiguur bent van de problemen van je familie en gezien de ernstige gevolgen van deze gebeurtenissen voor je verdere leven, mag wel verwacht worden dat je voor een stuk op de hoogte zou worden gehouden door je familie. Hierbij is het evenmin geloofwaardig dat je moeder je niets vertelde over het feit of het Ettela'at of de politie hen al dan niet nog heeft benaderd na je vertrek (CGVS, p. 16). Dit zijn geen faits-divers maar net essentiële gebeurtenissen om in te schatten welk gevaar je zou lopen in geval van een eventuele terugkeer naar je land van herkomst en kernelementen van je relaas waarover van een verzoeker om internationale bescherming, ook iemand met jouw jeugdige leeftijd, verwacht wordt dat hij zich er spontaan en grondig over informeert. Jullie hebben hiertoe ook de mogelijkheid daar jullie nog quasimaandelijks contact hebben (CGVS, p. 4).”

Verzoeker voert blijkens een lezing van het verzoekschrift ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven zij onverminderd gelden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien geheel ongemoeid, en onderneemt niet de minste poging teneinde deze te weerleggen, waar gesteld wordt:

“Tot slot overtuigen ook je verklaringen over het wedervaren van Nema en Mehdi niet. Zo heb je geen idee of de familie van Nema hulp zocht om meer informatie te bekomen over Nema (CGVS, p. 12) en weet je evenmin of de familie van Mehdi dergelijke hulp zocht nadat ook hij plotsklaps verdween (CGVS, p. 14). Nochtans wonen jullie drie families in dezelfde straat (CGVS, p. 7) waardoor op zijn minst verwacht mag worden dat je ouders hier iets van zouden hebben opgevangen. Bovendien kan er verwacht worden dat ook jij ernstige en aanhoudende pogingen onderneemt om dergelijke informatie te verzamelen, hetgeen hier klaarblijkelijk niet het geval is.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen zijn, dit in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas, problemen en vrees voor vervolging. Gezien de beweerde slechte behandeling van verzoeker door zijn vader integraal kaderde binnen en zou zijn voortgevloeid uit verzoekers beweerde relaas en problemen en verzoeker bovendien aangaf dat hij voorheen nooit problemen kende met zijn vader, volstaat het voorgaande weldegelijk om te besluiten dat ook aan deze beweerde slechte behandeling van verzoeker door zijn vader in het geheel geen geloof kan worden gehecht. Aldus wordt in de bestreden beslissing geheel terecht geconcludeerd:

“Uit het geheel van bovenstaande moet geconcludeerd worden dat je je politieke activiteiten en de problemen ten gevolge hiervan in Iran niet aannemelijk hebt gemaakt. Gezien de slechte behandeling door je vader – hij zou je geslagen hebben en zeer kwaad zijn geweest (CGVS, p. 13) – in het verlengde ligt van je ongeloofwaardig bevonden problemen met de Iraanse autoriteiten (CGVS, p. 6, 13, 15) kan hieraan evenmin enig geloof worden gehecht. Er kan hierbij nog aangestipt worden dat je aangaf dat jullie voordien geen problemen hadden (CGVS, p. 4).”

Hoe verzoeker met zijn blote bewering dat hij veel kennis zou vertonen over de Koerden en de KDPI, kennis die bovendien eenvoudigweg ingestudeerd zou kunnen zijn, afbreuk zou kunnen doen aan het voorgaande, kan niet worden ingezien. Gezien niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde (politieke) activiteiten, problemen en vrees, kan bovendien bezwaarlijk ernstig worden genomen en toont verzoeker hoegenaamd niet aan dat of waarom hij zou kunnen of dienen te worden beschouwd als *“sympathisant van de KDPI”*. Hij haalde benevens zijn hoger ongeloofwaardig bevonden activiteiten immers voor het overige geen politieke activiteiten of engagement aan en ontkende in de vragenlijst uitdrukkelijk en eenduidig dat hij actief was in een organisatie (of vereniging of partij) (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.3.). Bovendien werd hem bij het CGVS gevraagd of hij na zijn vertrek uit Iran nog politieke activiteiten had gevoerd en blijkt uit zijn antwoord daarbij genoegzaam dat zulks niet het geval was (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.14).

De foto die verzoeker bij het verzoekschrift voegt is in het geheel niet van zulke aard dat deze de voorgaande vaststellingen ook maar enigszins zou kunnen ontkrachten. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat dergelijke (afdruk van een) foto eenvoudigweg kan worden gemanipuleerd, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Verder dient te worden vastgesteld dat uit deze foto hoegenaamd niet kan worden afgeleid wie de hierop afgebeelde persoon naast verzoeker is. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat deze persoon, zoals verzoeker voorhoudt, politiek actief zou zijn. Zelfs indien de persoon in kwestie een lokale activist of leider van de KDPI zou zijn, dan nog dient te worden vastgesteld dat deze foto slechts een momentopname bevat en makkelijk kan zijn gesolliciteerd of geënsceeneerd. Dat verzoeker op een foto eenmalig wordt afgebeeld naast deze persoon in wat een restaurant of café lijkt te zijn, dit zonder andere aanwezigen, kan in het geheel niet volstaan om tussen verzoeker en deze persoon een band aan te tonen; laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker, zoals hij heden plots beweert, in België politiek actief zou zijn en zich – al dan niet oprecht – actief zou inlaten of bezighouden met de rechten van de Koerden.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot evenmin afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de hoger aangehaalde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoeker toont voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze beginselen ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT